

முருகன் மூளை.

சிவஞான பாலயசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

திருக்கையலாய பரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகராதினத்து

கிராமநாரர் அல்லது துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச கவாரிகள்
அருளிச்செய்த

ச த ம ணி ம ர ி ல்.

விடம்புரமென்னும் பொம்மபுரம் மடாலய வெளியீடு

முதற்பதிப்பு

சரஸ்வதி பிரஸ், திருப்பாதிரிப்புள்ளியூர்.

1938.

௩

முருகன் ஸ்தனை.

சிவஞான பாலயசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

திருக்கைலாய பரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகராதீனத்து

கன்னாற்றுர் அல்லது துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

ச த ட ணி ம ர லை.

பிரமபுரமென் னும்

பொம்மபுரம் மடாலய வெளியீடு

முதற்பதிப்பு

சரஸ்வதி பிரஸ், திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

1938.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தவல ருஞ்சொற் சதமணி மாலையைப்
புவிவி ரும்பப் புகன்றுரை செய்தனன்
சவிகொள் சங்கத் தமிழ்க்குழ விக்கொரு
செவிலி யென்ற சிவப்பிர காசனே.

மு ன் னு னை ர்,

தவலருஞ் சொற் சதமணி மாலை, திரிபில் சதமணி மாலை யென்று புகழ்ந்து கூறப்படுகின்ற சதமணி மாலையைத் துறைமங்க ளம் அல்லது நல்லாற்றார் சீவப்பிரகாச முனிவர் இயற்றியருளி னார். இது சைவ சித்தாந்தக்கருத்துக்களை வடமொழியாகமச் சூத்திரங்கள் கூறுகிறபடி தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதா கும். உமாபதி சிவாச்சாரியராலே வடமொழியிலே செய்யப் பட்ட 'ஞானதீட்சா விதி' அல்லது 'சதரத்ன சங்கமம்' என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பாக இந்நூல் இருக்கலாமென்று மதுராந்த கம் உயர்திரு. சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்கள் அபிப்பிராயப்படு கிறார்கள். இது ஆராய்தற்குரியது. சிவப்பிரகாச முனிவரால் சைவ சித்தாந்த நூற்களாகச் செய்யப்பட்டவைகளில் தலைசிறந்து நிற்பன சதமணி மாலையும், சிவப்பிரகாச விகாசமுமேயாம். இவ் விரண்டு நூற்சளும் இதுகாறும் அச்சிற்கு வந்தில. சிதம்பரம் ஈசானியமடம், இராமலிங்க சுவாமிகளவர்கள் இவ்விரண்டு நூல் களையும் தேடி அச்சிட முயன்ற ரென்றும், அவை முற்றுப்பெறுவ தற்குள் சிவகதியடைந்தாரென்றும் சிலர் சொல்ல நான் கேள்வி யுற்றேன். இராமலிங்க சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்ட நால்வர் நான்மணிமாலை விருத்தியுரையை நான் படித்து வரும்போது இவ் விரண்டு நூல்களையும் எடுத்துக்காட்டாக அவ்வுரையில் ஆண்டிருப் பதைக் கண்டு அகமிகமகிழ்ந்தேன்.

இவ்விரு நூல்களையும் தேடி அச்சிடவேண்டும் என்கிற அவாவால் பலவிடங்கள் அலைந்தேன். இதில் சிவப்பிரகாச விகா சப்பிரகாச மட்டும் இரண்டொன்று கிடைத்தன. சதமணிமாலை மட்டும் கிடைக்கவில்லை. இராமலிங்கசுவாமிகளால் சேகரிக்கப்பட் டும், பரிசோதிக்கப்பட்டுமிருந்த நூற்பிரகாசம், பலரால் கொள்ளை

யடிக்கப்பட்டுத் தம் பெயராலே அச்சேற்றப்பட்டுள்ளன. அக் கொள்ளைக்காரரின் கையில் அகப்படாத நூற்பிரதிகளோ அந்துப் பூச்சிக்கும், காலக்கிரமத்தில் குப்பைத்தொட்டிக்கும் உரியதாகிக் கொண்டே வருகின்றன. அக்குப்பைத்தொட்டியையும் ஆழ்ந்து பரிசோதித்த எனது உயிர் நண்பர் வேங்கடத்தானூர், வித்வான், வீ. சோமசுந்தர ஐயர் அவர்கள். அத்தொட்டியிலிருந்து சத மணிமாலை, மயிலத்துலா எழுதப்பட்ட காசிதப் பிரதியொன்றைக் கண்டெடுத்து அதைப்பாதுகாத்து வைத்திருந்தனர். அப்பிரதியைப் பார்த்து யான் ஒரு பிரதி செய்துகொண்டு படித்துவந்தேன். ஸ்ரீமத் ஞான இராசதானியான இலும் போம்மையபானையம் திருக்கைய பரம்பரை பேரியமடம் சிவஞ்சி மயூராசல நிவாச யதீச்சுர கர்த்தரான மயிலம் தெய்வத்தான ஆதீன பரம்பரை தர்மகர்த்தவம் இனூந்தார் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் மகா சந்நிதானத்தில் இப்புத்தகத்தை அச்சிடவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டேன். அவர்கள் அருள் கூர்ந்து அனு மதியளித்தார்கள். * அவர்களின் அருட்டிறத்தானே சதமணி மாலையும், சிவப்பிரகாச விகாசமும் வெளிவருகின்றன. எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியபடி சில திருத்தங்கள் செய்துள்ளேன். இன்னும் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்கள் பல இருப்பினும் வேறு பிரதி கள் ஒப்புமை பார்த்தே அங்ஙனஞ் செய்ய வேண்டுதலின் இது போழ்து இவ்வளவிலே இப்புத்தகம் வெளிவருகிறது. அறிஞர் கள் செய்யவேண்டுந் திருத்தங்களை எமக்குத் தெரிவிப்பாராயின் நன்றியறிதலுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அடுத்த பதிப்பில் அவர்கள் பேரால் அத்திருத்தங்கள் வெளியிடப்பெறும் என விண்ணப் பித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சிவஞானபாலய சுவாமிகள் }
 தமிழ்க்கல்லூரி, மயிலம் }
 15—7—38.

இங்ஙனம்,

திரு அடிகளாசிரியன்.

உ-

முருகன் றுணை.

சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

நல்லாற்றூர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய

ச த ம ணி ம ர லை .

—○○*○○—

காப்பு.

ஞான மாமத, யானை மேவுறின்

மான மாயையஞ் சேனை யோடுமே.

(க)

பாயிரம்.

சிவனையு முயர்குரு தேவன் றன்னையு
முலகையோ டடிதொழு துரைசெய் கிற்பன்யா
னவையொரு சிற்துமின் ஞான தீக்கைக
ளவைமன மொருங்கிய வறிஞர் கேண்மினே

(உ)

நூல்.

இவை சுவாயம்பு துத்திரப் போருள்.

மன்னிய வுயிர்மல மாயை வல்வினை

டுயன் னுமும் மலமற விருஞ்சி வத்துவந்

துன்னிய பயடுநாந் தோன்று ஞானமோர்

தன்னிகர் பரசிவன் றனாகி டத்தினே.

(ஈ)

இயம்பிய ஞானமோ ிருவ கைப்படும்

பயிற்சுறரு மபரமும் பரமு மென்னவே

நயந்தரு கலைகளே யபர ஞானமா

முயர்க்கிடு பரஞ்சொளி னுணர்வென் றேதுவார்

(ஐ)

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் போருள்.

15. 15. 15.

புடைப்புறு பொழுதுகொள் பரம னுருயிர்க்
கடுத்துள பயன் குறித் தைம்மு கங்களா
னெடுத்துரை செய்தன னினிது தூய்தென
நடக்குறு முயர்கலை ஞான மென்பவே

Handwritten signature and the number (ரு)

இது பராக்கிய சூத்திரப் போருள்.

Handwritten number 43-5

சிவநில முளைத்துயர் சிறப்பு ணர்த்திவெம்
பவமறு மருந்தெனப் பட்டு நன்கமை
சவையொடு முடிவுறிற் சுகம ளித்தரு
ணவையக லீயைவிஞ் ஞானங் கொள்கவே.

Handwritten signature

(சு)

125) இது மதங்க சூத்திரப் போருள்
சாருறு தருமந் தன்னுற் றருமியங் கோரிடத்துக்
காரண மதனாற் றேன்றுங் காரிய மோரிடத்துக்
காரிய மதனாற் றுமலக் காரண மோரிடத்துச்
சீரிய வுரையாற் சில்ல தெரிவவா மோரிடத்து.

Handwritten notes and signature

இது விசுவசாரோத்திரச் சூத்திரப் போருள்

அழிந்திடா மாயைமூல வசேதன வலகந் தோன்றி
வழங்கையால் யாவுங் காணும் வலியொடு நிறைந்தோனாகி
யெழுந்தொழி யாது நின்றாங் கிலங்குறு கருத்தாவாக
மொழிந்திடு ப்தி*யதற்கு மொழிந்திடப் படுவ னன்றே

Handwritten number 52

(அ)

இது பராக்கிய சூத்திரப் போருள்.

Handwritten number 30-33

கெடுத்திடா துயர்ந்த ஞானக் கிரியையாம் வாழ் வொருத்தர்
கொடுத்திடா துடையான் யாவன் கூறிலிங் கணையன்றோ

Handwritten signature

* அதற்கு என்றது உலகத்தை

கடுத்திடா வலியிரண்டுந் தரித்துள னாகி யெங்கு
மடுத்துறு மீசனென்ன வறிந்திடப் படுவ னன்றே. (கூ)

இவை மதங்க சூத்திரப் பொருள்.

புதுமொழி உரைப்போர் 25 சூத்திரப் பொருள்
பதியதிட் டானந்தன்சீர்ப் பரையெனப் பட்ட சத்தி
முதிரொளிப் படிவமாக மொழிந்தவச் சிதாகா சத்தில்
விதிர்விதிர்ப் பின்றிநின்று விளங்குறு மூர்த்தி மாணத்
துதிடுகொளப் பதிதானென்பர் தோமினூல் வாய்மை கண்டோர் (டு)

64

விண்டகன் மறைப்பு டைத்தாய் மேலதாய் நுண்ணிதாகி
யெண்டிசை முகமடைந்து முதனடு விறுதியின்றி
புண்டெனு மளவாய் நீங்கா லொருபெருஞ் சாந்தசத்தி
பண்டுப சரிக்கப் பட்டுப் பதிக்குரு வென்னிற்கும் (டுக)

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்.

உருவறி வரிதாந் தன்மை யுடைமையா லமலன்றானே
மருவிய வுருவாய் நின்று வகுக்குமெச் செயலுஞ்செய்வன்
விரவிய வவன்ற னொது வினையதிங் கிவ்வா றன்றி
யொருவரா லுதவப் பட்ட வுருவினாந் செய்வ தன்றும் (டுஉ)

இவை கிரண சூத்திரப் பொருள்.

சத்தியின் வேறென் றெண்ணச் சாரகர னாமுமீங்கில்லை
சித்தின் வேறாய் சித்தாம் சத்தியுந் தெரியினில்லை
யித்திற மதனா லந்த வேகமாங் கரணந் தானே
வைத்தபல் வினையான் ஞானக் காரியையின் மருவி நிற்கும். (டுங்)

உருவிளி யாயுங் கால முதவுறு பயன்கண் டாங்கு
மருவறு மிறைவன் றானும் வடிவில னாயிருந்தும்
விரிவுறு முலகமாக்கும் விளங்குதன் னிச்சையாலென்
றொருவிய மலமுடைப்பே ருணர்வின ருரைப்ப ரன்றே. (டுச)

சு. 53, 54 இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்

சு. 53, 54

சத்தனோ டத்தியுத்தன் றகும்பிர விருத்த நென்ன
முத்திர மருவுமீசன் மொழிந்தவல் விறைக்கப் பேதன்
சத்திதன் பேதந்தன்னுற் றுனுப சார மாக

வைத்ததென் றுரைப்பர் சீர்சான் மறையொடா

சு. 53

[கமநூல்வல்லோர். (டுரு)

இது பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்.

ஏரிய னிமித்த மீச நெனும்பெய ருடையா நென்ப
காரியந் தொறும் புணர்ந்து காணுறப் படுவ தீண்டுச்
சீரிய துணைய தென்னத் திகழ்தரு நுண்ணி தாகி
யோரியல் புற்று நிற்ப துபாதான காரணந் தான்

(டுசு)

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்.

பற்பல வடிவ மெய்சுப் படும்பொரு ளெவையுந் தோன்றி
நிற்புறு மவைய வத்தா னிகழ்மதி யுடைய வேது
முற்பெறு வனவே யாயிம் முறைமையா லுணர்வின் மிக்க
பொற்புறு மிறைவனாகப் பொருந்துவ ரெருவ னன்றே.

(டுசு)

படைப்பது முலக மெல்லாம் பாதுகாத் தளித்த லும்பின்
துடைப்பது மறைத்த றுனுந் தொல்லை மலங்கன் யாப்பு
விடுப்பது மாகு மிவ்வைம் பயன்படு வினைக ளெல்லாம்
தடுப்பில னொமொருத்தன் றன்பெருந் தொழிலென்

[ரோர்வாய் (டுசு)

ஒடுங்கிய பொழுதும் பாச மொழிப்பவர்க் கொழித்திட்டன்றி
விடுந்தகை யினரை விட்டு வினையினர் வினைப்புகளுசெய்
தட்க்கிய மாயா சத்தி தோன்றுதற் கமைத்தி யாவும்
படும்படும் முறையி ருப்பப் பார்த்துள்ள பரம னன்றே.

(டுசு)

5
 பின்னர் - பின்னர் உபயோகம் உயர்ந்த
 வேறு. பொருள்

அன்னியனில் வுடம்புதனக் கழிவிலன்சிற் றறிவாளன் 97
 பின்னமல மொடுபுணர்வோன் பெரியவியா பகனசுடன்
 தன்னுறுதன் வினை துகர்வோன் சொல்லியவவ் வினைமுதல்வன்
 நன்னேநிகர் வுறுமிறைவன் நனையுடையன் பசுவென்பான் (உ0)

புறநாடு

புகலீனினி யனாகிமலம் புருட்பசுத் துவமென்று 105
 பசருறுவ ரறிவறிந்தோர் பாசமென வுரைத்ததுதான்
 விசலமுறு மாயையெனும் விதைமுனைக்குத் தவிடுமிப்போற்
 நகவுணர்க வெனவிளம்புஞ் சைவமெனப் படுநூலே (உக)

உரைத்தமல மெவ்வயிர்க்கு மொன்றாகி யுநாதியாய்ப் 106
 பொருத்தமுறும் பெரிதாகப் புகலருமான் மாக்கடொறு
 மிருத்தலுறு வனவாகி யிருந்துநீங்கா லாந்தத்திற்
 றரித்தலற வகல்வனவாஞ் சத்திபல வுடைத்தம்மா. (உஉ)

இறைவனுயர் சத்தியா யெவ்வயிர்க்கு மருள்செய்யப்
 பெறுசிவைதான் மலதருமம் பின்றுடருஞ் செயல்தனை 107
 யுறுதவினை பாசமென வுபசரிக்கப் படுமெனவே
 யறைதருவ ரமலனரு ளாகமதூ னெறிகண்டார் (உங)

செப்புறுமிச் சிவசத்தி திரோதாந்த மாணவத்தின் 108
 பற்பலவாஞ் சத்திகளைப் பரிணாமிப் பித்துளதா
 மெப்பொழுதுஞ் சிவமென்னு மிருங்கதிரால் விடுப்பிக்கு
 மப்பொழுதிங் கருள்புரிவ தாகுமென வறைகுவரால் (உஃ)

இவை விசுவசாரோத்திர சூத்திரப் பொருள்.

சூத்திரம்

குண்டலியாஞ் சத்திதான் கொடுமாயை வினைகடமைப் 109
 பண்டுதொடர்ந் துளசென்பர் பசருமதன் காரியங்கள்
 விண்டகல வருநாத விர்துமுத லனவென்னக்
 கண்டுரைசெய் தனர்ஞானக் கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தார் (உரு)

வேறு.

வந்த வைகரி மத்திமை யோடுபை
சந்தி சூக்குமை தானெனப் பட்டிடு
நந்து வாக்கொரு நான்கு நவிலில்வ்
விந்து மாயை விருத்தியென் றேதுவார்.

(உசு)

உலக வித்* தவி நாசியொன் றுபுள்
திலக லுற்றவிபு நுண்ணிய துதான்
கலைக டப்ப தநாதி கருதுறிற்
றெலைவ தற்ற சுதந்தரி குண்பளி

1502
சுதந்தரி 1502
சுதந்தரி 1502 (உசு)

இது மிருகேந்திர துத்திரப் போருள்

உரைசெய் மாயை யசிவ மொருமுதல்
கரும மன்னதி கார முடிவுள்
விரித லின்றி மறைப்ப திறப்பறப்
பரவு சத்திகள் பல்வகை புள்ளதால்

(உஅ)

இது கிரண துத்திரப் போருள்.

சுத்த மாமத்து வாவிற் கிறைவனா
மெய்த்த வேர்ச்சிவ னென்பர் விழுமியோர்
அத்த னாகு மனந்த னசுத்தமாய்
வைத்த மாயையின் மன்னவ னாகுமால்

(உசு)

இது மிருகேந்திர துத்திரப் போருள்

சாரு மாயை தனிற்கலை காலமு
நேரும் வித்தை யிராக நியதிபுங்
கூரு மூலங் குணம்புத்தி யோடகங்
கார சித்தம் பொற்புலன் பூதமும்.

(ந.0)

* அவிநாசி—விநாசமில்லாதது.

இது விசுவசாரோத்திரப் போருள்

உரு 66'

பாக்கும் புண்ணிய பாவ வடிவமா
 யிருக்கும் கன்ம மிதுமுத் திறத்ததாள்
 கரிக்குஞ் சாகியொ டாயு ணுகர்வென
 வரைக்கும் கன்ம முறாவிட மில்லையே

13

(நக)

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப் போருள்

ஆகிட்டன் சூக்கும மாதலாற் செயலினு லதுதா
 னுதிக்குந் தன்மையாற் கருமமில் வடலுதிப் பதற்கும்
 திதிக்குங் காரண நுகர்வுமா மிவ்வினை தெரியில்
 விதிக்குந் தாபயாஞ் சாதன மூன்றெழும் விரவும்

24

(நஉ)

29

அடுத்தாப் பொய்மெயிற் றேன்றலான் மறவற வடிவார்
 துடைப்பிற் பாகமுற் றிடும்பயன் கொண்டிடத் தோன்றும்
 படைப்பிற் பத்தின் றிடும்பெரு மாயையைப் பார்க்கின்
 முடிக்கப் பட்டிர ததுதகர்ந் திடாவிடின் முடிவில்

30

(நந)

பயன் 30

இவை சுவாயம்பு சூத்திரப் போருள்

4 2 3 4

மலத்தின் யாப்புறீஇ யிருந்துள வாருயிர் மறித்து
 நலத்த தீக்கையான் முத்தனு மாமென நவிலார்
 நிலைத்த வன்னவ னவத்தைமூன் றுள்ளென நிற்குந்
 தொலைத்த கேவலன் சகலனற் சுத்தனைன் றன்றே

22

(நச)

நித்த னில்லவாங் குணந்தொழி லுடையவ னிகலன்
 சுத்த னன்மையன் வியாபகன் சேதனன் கருதிற்
 சுத்தி செய்துப் படுபவ னுணர்த்துறச் சுடர்வான்
 சுத்த னென்கிலன் பசுவென விளம்புவர் தக்கார்

4 2 3 4

21

(நரு)

இல்லை யம்மல மென்றுரை செய்வையே லென்கொல்
சொல்லு போகமுற் றழுந்துதல் சுத்தனா மென்னி
லல்லல் கூரும்ப் போகமின் றவர்க்கென வறைவர்
புல்லர் தம்மின மகன்றுள நல்விசைப் புலவர்

(15.க)

இவை யிருகேந்திர துத்திரப் பொருள்

ஞான மெய்தொழி லுருவசை தன்னிய நவில
வான வப்பசு விடத்தினி லென்றுமுண் டாமான்
மான முத்தியி னிறைமுகங் கெட்டிடு மாற்றும்
முனை னப்புகன் றறைகுவர் மெய்நெறி தவத்தர்

(15.ட)

உகந்த ஞானமங் கென்றுமுண் டேனுமவ் வுணர்வு
திகழ்ந்தி டாமையின் மறைத்திடப் படுமெனத் தேர்வாய்
பகர்ந்த தாலவன் வீடள வாய்வசப் படுவ
னகன்ற வோர்மனதப் புடையவீ ரியன்றனக் கன்றே

(15.உ)

பாச மின்மையிற் பரவசம் பகர்வதன் றுவக்காற்
பேசி லன்னதிங் கியல்பெனின் முத்தனும் பெய்தா
னுகின் முத்தன்மாட் டில்லையா மென்னநன் கறைவ்
ரீச னன்கிய சைவாதந் திரமுணர்ந் திருப்போர்

(15.ஈ)

இவை கிரண துத்திரப் பொருள்

பாச மாமல மநாதியே யுற்றிடும் பரிசா
லாச லாடுயிர் சிற்றுணர் வுடையதென் றுணர்க
வீச னாகிய சிவன்மல மநாதியின் மையினூற்
றேச லாவறு முற்றுணர் வுளனெனத் தெரிப்பர்

(15.ஐ)

ஆகி யாயின வென்றுரைக் கப்படு மன்றே
ரேது வேண்டுறப் படுமிரு வர்க்குமென் றிங்ங
னேத லாலவர்க் கசுத்தமுள் சுத்தமு முருவ
நீதி யாமென வறைகுவ ரறிவறி நெறியார்

(15.ஊ)

தெளிந்த தேதுகொண் டொளிதரும் பளிங்குதான் செம்பு
 னளிம்ப தேதுகொண் டடைந்தது காரண மங்கு
 விளங்கு மாறிலை யெங்நன மங்நனம் விளம்பி
 ளளந்த காரண மிலைசிவ மோடுயிர்க் கன்றே

செம்பு
 (சஉ.)

இவை பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

§ கலைமுதல் வியனிலங் காறு மாயின
 விலகுறு முயிர்க்குறு கருவி யென்பராத்
 பலபல நுகர்வினாள் வேறு பட்டவை
 யலகறு முயிர்தொறு மமைவ வாசுமே

II

(சஉ)

எங்கணும் வழக்கொருங் கீறு ருமையா
 லிங்கவை யொன்றல் வென்பர் வேறுமீஇத்
 தங்கினு மொருபொருட் டருவ வாசுமாத்
 பொங்கொளி விரிசுடர்ப் பண்டம் போலவே

III

(சச)

இது கிரண சூத்திரப் பொருள்

முத்தியின் பொருட்டுயிர் முன்பு டம்புறு
 மத்தடை யுடனூ தாயி னில்லையா
 மெய்த்தனி வீடுடன் மேவு ருவிடி
 னுய்த்துள வுண(ர்)வுயின் றுயிர் தனக்கரோ

III

(சரு)

இது சுவாயம்பு சூத்திரப் பொருள்

‡ ஈசன திச்சையா லிசையு மொண்கலை
 காசுடை யவனவி காரி யென்றுமுன்
 பேசிய பசவினை யென்றும் பேசுவர்
 மரசற விளங்கிய மதிஞ ராயினார்

III

(சக)

§ கலை, மூலப்பகுதி, குணத்தவம், அந்தக் + ரணம், கன்மேந்
 திரியம், ஞானேந்திரியம், தன்மாத்திரை, நிலமுதலான
 ஐம்பூதங்கள்.

‡ ஈசனது இச்சையால் பசவினை கலையிசையும் எனக்கூட்டுக.

இவை பராக்கிய சூத்திரப் போருள்

இருவினை யானிறை யிறைவ னாலுடன்
மருவுவ தலதனு வலிய னன்மையாற்
புரையுறு வினையொடு புணர்ச்சி தன்றனால்
வருவதை யுடையதன் றெனவ சூப்பரால்

(ச௮)

பசுத்துவ மறைத்திடப் படுஞ்சிற் சத்தியா
னிசைத்திடு முயிர்தனக் கிலைச தந்தர
மசித்துறு கருமமாங் காத லாலலி
திசைத்திடு பவ்ன்றனை யவாவு மென்பவே

(ச௮)

இவை மிருகேந்திர சூத்திரப் போருள்

இச்சையின் வலியுள னீச னாதலா
லச்சிவன் வினையினை யடைவிக் கின்றவ
னிச்செய லலதுவே நிலலை யென்னுமா
முச்சுடர் விழியுடை முதல்வ கைமம்

(ச௯)

காதுறு விடயம் வைகரி விகற்பொடு
போதுறு மத்திமை போம் விகற்புறு
மோதுபை சந்தியிங் குரைத்த வற்றினுக்
கேதுவ தாமிவ னிறுதி நின்றதே

(௫௦)

உலகினை முழுவது முணர்த்துஞ் சத்தமென்
றிலகிய புலவர்தா மிசைப்ப ரன்னதை
யலதொரு பொழுதுமிங் கறிவுண் டாகுவ
கிலைதிக முயிர்தனக் கென்று தேர்கவே.

(௫௧)

இவை சுவாயம்புவச் சூத்திரப் போருள்

இத்தலை யுணர்வொலா மியைந்து நின்றிடுஞ்
சத்தமோ டிலகவச் சத்தம் யாவுமே
மெய்த்துறு நிலையினின் மிக்க பந்தமாய்
வைத்திடு முயர்மறை மன்னு யிர்க்கரோ.

(௫௨)

பேரகமே விழைவுறு புருட னென்பவன் — 240
மோகமார் மாயைதான் முதன்மண் ணீறென
வாகுமா தத்துவ மனைத்துங் கொண்டவண்
உங்கலா நுகர்வினை நுகருஞ் சென்றரோ. (ருக)

தொலைத்திட வரியவாஞ் சுகதுக் காதிய
விலக்கண நுகருவற் கியைந்த வன்னவை 244
பலிப்புறும் வகைசெயப் படுமு ணர்ச்சியான்
விலக்கரும் வினையினுன் மேவி புண்ணுமே (ருச)

ஆகமுங் கரணமும் விடய மானதும்
பேரகமுன் பதற்கரும் புருடற் காகுநின் 245
நேரமுன் வினையினு லென்றி யம்புறும்
பாகுமென் மொழியமர் பாக னாகமம் (ருரு)

மாயையை யடைந்தியன் மலம ரைப்பவ
னாபுறு மணுமிகு மாசை யாளனாய்ப் 248
போபுகு மாயையின் போக மெய்துவ
னாபிடைத் தன்மைய னாக மேவியே. (ருக)

போத்துது விடயியைப் புணர்கு டும்பிதான் 249
தேத்திரி சார்பென் கின்ற பேரொடு
வாய்த்துள சகலனைன் றிசைப்பர் மாயையி
னார்த்தள *வணுவினை யறிஞர் தாமரோ. (ருச)

தீதிருட் சத்திதன் செயகை மீட்சியா 251
லாதநற் சத்தியி னகற்சி யிற்பெரும்
போதமெய்க் கிரியைக டிகழ்த்தும் பொற்புற
முதுபிர்க் குலருநு வாரு முன்னவன். (ருஅ)

*அணு, உயிர். “அணுவினுண்மை வடிவினை” என்னும் சித்தியாருக்கு “உயிரினது தற்சொருபத்தை” என்று உரை எழுதுவர் சிவஞான யோகிகள். “ஆணுவத்தடையினாலோரணு” என்பர். (சித்தாந்தசிகா. சீ. ந.)

சத்திமன் னியகுறி யொருவர் தம்மிடை
முத்தியின் விழைவுள முனிவு டம்பினிற்
பத்தியிங் குயர்சிவ பத்தர் பாஸெழின்
மெய்த்திறம் விதித்திடும் விதியி னேயமே.

உய - 2120

310

(ருசு)

இவை மதங்க தூத்திரப் பொருள்.

அறிவில் னாயினு மவற்குச் சத்திவீழ்
வறுதலாற் றன்னிடை யுறுமு னார்ச்சியான்
மறிவுறு மவாவினில் வாறு புத்திதான்
செறிவுறுங் காண மின்றிச் செப்பினே.

(சு1)

விரத்தனும் விவேகபா லறிவி ருப்புறு
மிருத்தியி னறிவுறு மவாவு ளான்றனைக்
கருத்தழி பவக்கடல் கடத்து வாடுநடு
பொத்திநின் றியக்குறும் பொருவி லீசனே.

(சு2)

இருவர்தம் மிடத்தினு மிறையி யக்குவ
னருளருள் செய்பவற் கடங்கு நற்செயல்
பரிவொடு மருள்செயப் படும் வற்கிவர்
மருவரும் யோகமோ வரிது மண்ணினே.

(சு3)

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

குருவை நண்ணிநற் றீக்கை னூற்குலைந்
தொருவு பந்த முடைய வவனிவன்
மருவி நின்மல னாய்த்தயர் மாய்த்துறுந்
திரிவ றுஞ்சிவ சாயுச்சி யத்தையே

(சு4)

இது சர்வக் ஞானோத்திரப் பொருள்

தத்து வத்தின் தீனாப்படு கின்றவ
னெத்தி றத்த தரும மிசையினுஞ்
சித்த நற்சிவ திக்கையி னுல்லான்
மெய்த்து கட்டு விடுப்பது வேறிலை

(சு5)

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்.

தானில் கத்துரு சத்தி யுயிர்க்கிறை

வினில் சத்தியி னித்த வியாபியா

மாவ வித்தை மறைத்தலின் மன்னருண்

மேவ ருத்தத் ததுவிளங் காதரோ

268

புள்ளி - 57
(சுரு)

இவை பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்.

நிறைந்த ஞான நிலையுள னுயினு

பிறந்து தானிடை யீடின்றி காண்கில

ன்றிந்து ளானோ ரிடத்தினி லாதலற்

செறிந்து ளான்சிற் றறிஞ ரெனவவன்

259

(சுசு)

தெரிய ஞானஞ் சிறிதிற் சிறியதா

பெரிது தன்னிற் பெரிதென நிற்குமெப்

பரிசி ருந்துள தப்பரி சாவதா

மிருளின் வைகு மெறிசுட ரென்னவே

271

(சுசு)

இது நிகவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்.

அறிவ னாகுவன் சத்தி யடுத்திடிற்

செறிவு றுனெனிற் செப்பிய சீவனிங்

கறிவி லானென் றறையப் படுவனோர்

மறிவு மால் மயக்குள ரென்னவே

272

(சுசு)

இவை கிரணச் சூத்திரப் பொருள்.

குரவன் முன்றுயில் கொள்ளு மாணுக்களை

புரிய கோலி னுணர்த்துவ னீசனுந்

துரிய போகத் துயில்பெறு வான்றனை

யரிய சத்தியி னுலறி விப்பனல்

273

புள்ளி - 57
(சுசு)

புள்ளி

மருந்தி னுற்றலின் மிக்க வலிவுரும்
 அரந்தை நோயிற் றவர்க்கது போலிறை
 பொருந்து சத்தி பொருந்தி லாவிவா
 திருந்த வாற்ற லீசைபு முயிர்க்கரோ

(௭)

இது பராக்கிய சூத்திரப் பொருள்

அகன்றுள சூத்த ரத்தா லரன்கிட் டிக்கப் பட்டு
 மிகுந்துள வினையாற் போக மிசைபவ னெனினு மென்றும்
 புகுந்துள பசத்து வத்தாற் பொருந்துவன் யாக்கை தன்னிற்
 றிகழ்ந்துள சிவத்து வத்தாற் சேர்குவன் முக்தி-யான்மா

(௮)

இது மிருகேந்திரச் சூத்திரப் பொருள்

நித்திய வியாபகத்த தாகியே நின்ற வச்சிற்
 சத்தியி னிடமா யுற்றோ னுயினுந் தான ருந்தக்
 சித்தியின் பொருட்டு நண்ணுந் திகழ்த்ரு பாச வத்தை
 மெய்த்துள சாம்ப வத்தை வேறென்ற லாற்ற நண்ணுன்

(௯)

இது காலோத்திரச் சூத்திரப் பொருள்.

உருவள விலவடைந்த வுலகினுக் கொன்றே யாகிப்
 பரசிவ மயமா யாண்டும் பரந்ததாய் விமலமாகித்
 திரிவறு சாந்த மாகித் திகழ்வுறு கின்ற ஞானம்
 பொருவறு துகர்வுவிடு புரிசுவ தாகி நிற்கும்

(௧௦)

இது விசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்.

நிருமல மாகி மேலாய் நிகழ்ந்திரி வெம்மை போலப்
 பிரிவில தாகி யொன்றாய் பெரும்பரா பரையாய் நின்ற
 வெருசிவ சத்தி தூனே யுயிரோடு பரசி வத்தைத்
 திரிவற வுணர்த்தி யன்ன திகழ்வுறச் சந்திப் பிக்கும்

(௧௧)

இது மிருகேந்திர சூத்திரப் பொருள்.

சங்கரன் விமல ஞானஞ் சாற்றிலத்* தியக்கந் தானன் 29
 ரங்கனு மானமென்ப தன்றுரை யன்றென் றுலு
 மிங்குறு பொருளெவற்று மென்றுநின் றிலங்கு மென்னுந்
 திங்களங் கண்ணிவேயந்த செஞ்சடைப்பகவ னூலே (௧௫)

இது சுவாயம்புவச் சூத்திரப் பொருள்

பார்துமே நிலைவிளக் காகும் பந்தனை 21
 யிரிந்துபோம் படிவிடுத் திடுதல் செய்வதும் 29
 பொருந்துமே லாஞ்சில பதம்பொ ருந்துறத்
 திரிந்திடா தருள்வதும் தீக்கை யாகுமால் (௧௬)

இவை மதங்க சூத்திரப் பொருள்.

செப்பரி தாகிய தீக்கை மாமொழி
 மெய்ப்பொருண் மலவலி விடக்கெ டுப்பது 26
 மெய்ப்பறு ஞானநல் குவது மென்னுமா
 லப்பர னநுரிய வாக மங்களே (௧௭)

தானமுற் றரைத்திடா தான்சத் தாகிய
 ஞானமெய்ச் சத்தியா நவின் ற தாரருண் 29
 மேனிநற் குரவனல் விளங்கு மன்றியே
 யூனெடுத் திடுமுயிர்க் கொளிர்வ தன்றரோ (௧௮)

இது தேவியாமத சூத்திரப் பொருள்.

என்றுட லலனென் விருந்த தன்னையே 29
 மின்றிக முறிவெனும் விதியிற் காண்குந்
 னன்றவன் மிளிர்வுறு சாந்த னாகுவ
 னின்றள வவாவினை நீக்கு மெங்குமே (௧௯)

* அத்தியக்கம் என்பது பிரத்தியக்கம் என்பதின் குறை.

† தேவியாமதமென்பது, தேவியாமள மென்றிருக்கலாமென்று மதுராந்தகம் குருக்களவர்கள் கூறினார்கள்.

இது மதங்க துத்திரப் போருள்.

தீக்கையா மனவினாற் றீம லத்தினு
 னீக்கமா யதன்வலி நிகழப் பட்டிடுந்
 தாக்கினு னறைபெருஞ் சத்தி யோடவற்
 காக்குறு முத்தியை யயலொன் றென்பவே

(அக)

இவை சுவாயம்புவச் சூத்திரப் போருள்.

இம்முறை யோகினுன் மிசையெ னப்படும்
 செம்மைகொள் கேவலஞ் சேர்ந்து ளானிவன்
 மைம்மலி யநாதிய மலமிலா மையால்
 வெம்மைகொள் பிறவியின் மீண்டி டானரோ

(அக)

இவை நிகவாச காரிகா துத்திரப் போருள்

சாக்கிரந் தன்னிலே சகல பாவமும்
 போய்க்குவி வுறுமெனிற் சமுத்தி போலவே
 மீக்கினர் வடையுமெய்க்கு ஞான மன்னதாற்
 காக்குறு முப்பதங் கட்டு மாளியே
 சங்கர னாகிய தபனன் சத்தியாம்
 பொங்கொளி யால்வலி புரிந்த சித்தெனு
 மங்கணின் மறைப்பொறீஇ சத்தி யாதியோ
 டிங்குயர் சிவன்றனை யிசைந்து காணுமே.

(அஉ)

(அங)

இவை சுவாயம்புவச் சூத்திரப் போருள்.

* உற்கைகொள் கரமுடை யொருவன் காணுபு
 தற்பொருள் †பிணையது துணை வி டுத்தல்போ
 விற்குறு ஞுணர்வினோன் †ரேயங் கண்டுபின்
 முற்புக லுணர்வினை முழுது நீப்பனல்

(அச)

* உற்கை, கொள்ளிக்கட்டை, † பிணை, பிணை.

† ரேயம், அறியப்படுவது, அன்றியே நேயம் என்பதின்
 போலியாகக்கொண்டு அன்பென்று கோடலுமாம். ரேயம்
 என்பது கடவுட் பொருளுமாம்.

மனமொரு பரசிவ தத்து வத்தினி
 னினைவுறும் விரிவற லொடுங்கி நிற்குமே 311
 வினைவுறும் வுணர்வெனப் பட்ட யாவையும்
 பிணையில சூரநிலை பெயர்ந்து போகுமே (அரு)

தரைமுத லியபல தத்து வங்கடந்
 துரைமன மிறந்துபற் றென்று மின் றிவாழ் 311
 பரமனின் மருவுறு பவனன் முத்தனென்
 றரவணி கடவுணூ லறையு றென்பவே (அக)

வசையுறு பவநெடு வழியு றுதும்
 மிசையுறு சிவத்துவம் விளங்கப் பட்டிவ 317
 னாசைவறு சுடரென வமைதி பெற்றவ
 னிசையுறு நலனெலா மியற்றி னானரோ (அட)

இது தேவி காலோத்திரச் சூத்திரப் பொருள்.

மந்திரந் தியானமே வணக்கம் பூசனை
 தந்திர மிவையிலை சாற்றுங் காலிவ 31
 னிந்தையி லொருதனி னேய மெய்தலாற்
 பந்தமோ டறிதரப் படுவ தில்லையே (அஅ)

இவை விசுவாச காரிகா சூத்திரப் பொருள்

கடுநடை யடையினுங் கால்வி சும்பினை 32
 விடுகுவு திலையது போல மேவியே
 யடைவரு னேயமுற் றழுந்து நெஞ்சினென் ௫
 விடையமோ டுழலினு மதைவி டானரோ (அக)

இந்திய நிலையி னெங்ஙன மித்தேகிகள்
 சிந்தனை தடையறச் செல்லு மங்ஙன 32
 மிந்திய நிலைகடந் திவங்கு மெய்ப்பதத்
 துந்துறு மறிஞர்த முளமு மோடுமால் (கூ0)

அழகுறு பசுமுத லயமுத் தாரை யொன்
 றிழிவுறு பொழுதுகண் ணிமைமட் டங்களை
 விழுமள வெணினுமெய்ப் பரத்தின் மேவினோன்
 பிழைபடு கொடியவெம் பிறப்பின் மீண்டிடான்.

(கூக)

கரும்பசு பாவனை கடந்து நீங்கியே
 பெரும்பதி பாவனை பெற்று நிற்பதே
 விரும்புறு செலவலான் விமலன் மாட்டுறு
 மிருஞ்செல வவன் மனக் கெத்தி றத்தினும்

(கூஉ)

இது சுவாயம்புவ துத்திரப் பொருள்.

புனிதனில் வைத்துள போக போத்துரு
 வெனுமிவற் கில்லையாற் போத்து ருத்துவந்
 தனியதி காரியாந் தன்மை மெய் பதி
 வினையொடு படுதலென் றிவை விளம்பினே

(கூஊ)

இவை கிரண துத்திரப் பொருள்

வருவிட சத்திதான் மந்தி ரங்களா
 லொருவிட விடங்கொடா தொழிதல் போலுமாற்
 புருடன திருண்டலம் பொன்று மாறுமென்
 றருவிட முண்டவ னாகமஞ் சொலும்

(கூச)

அளவில் பவமுத லாய வல்வினை
 யுளவென வருவதாங் கரும மொள்ளொரி
 கொளுவிய விதையெனக் குலைபு முண்டுபின்
 களைவன விவ்வுடற் கரும மென்பவே

(கூரு)

தோன்றியு மொண்கலன் சுழலு நேமியைப்
 போன்றிடும் விடாதுமுன் புணர்ந்த வாதனை
 யீன்றிடு மிவ்வுட றுனு மென்பரா
 லான்றுள வாகம தூல றிந்துளோர்

(கூசு)

இவை தேவியா மதச் சூத்திரப் பொருள்

உடைந்திட வுறுகட முள்ளி ருந்தொளி
விடுஞ்சுட ரெங்கணும் விளங்கு மாறுபோ
னெடுந்தகைப் பெறுமுட னீங்க வெங்குமெவ்
விடங்களு மொளிநு மான்மா நின்றென்பவே

342

(கூ௮)

தெரிந்தவிஞ் ஞானநன் குறத்தி கழ்த்துக
பொருந்துநம் பத்கர்கட் கென்றும் போற்றுசு
வருங்கியு மலைதரு மடவரால் பொருள்
கரந்தொழி கள்வரைக் கருதிக் காத்தல்போல்

344

(கூ௮)

வேறு.

பரம நூல்கள் பலவினுந் தேர்ந்துதேர்ந்
தருமை ஞான மறியத் திரட்டிய
பெருமை நாவின் பெரும்பொருள் கொள்ளவெங்
கருமி தானதி காரிய லானரோ

(கூசூ)

சாற்று மேன்மைச் சதமணி மாலையைப்
போற்றி யோதிப் பொருடெரி கிற்பவர்
மாற்றி மூல மலத்தை யெப்போதினுந்
தோற்று ஞானச் சுடரினைக் காண்பரே

(கூ00)

சதமணிமாலை முற்றும்.

சிவஞான பாலையசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

பிரமபுரமென் னும்
பொம்மபுரம் மடாலயத்திள்
இந்நூல் கிடைக்கும்.
